

29. navadna nedelja – leto A

Davek cesarju

Tedaj so farizeji odšli in se posvetovali, kako bi ga ujeli v besedi. K njemu so poslali svoje učence skupaj s herodovci in so rekli: »Učitelj, vemo, da si resnicoljuben in v resnici učiš Božjo pot ter se ne oziraš na nikogar, ker ne gledaš na osebo. Povej nam torej, kaj se ti zdi: Ali smemo dajati cesarju davek ali ne?« Jezus pa je spoznal njihovo hudobijo in rekel: »Kaj me preizkušate, hinavci? Pokažite mi davčni novc!« Dali so mu denarij. Nato jim je rekel: »Čigava sta ta podoba in napis?« Dejali so mu: »Cesarjeva.« Tedaj jim je rekel: »Dajte torej cesarju, kar je cesarjevega, in Bogu, kar je Božjega.« Ko so to slišali, so se začudili, ga pustili in odšli. Mt 22,15-22

Kako bi ga ujeli ...

Na misijonsko nedeljo bi pričakovali kakšen drug evangelij, a očitno nas tudi današnji želi povabiti k razmisleku o našem oznanjevanju. Poglejmo, kaj lahko iz njega izluščimo.

Namen vprašanja, ki vodi sodelavce farizejev, je jasen. Ujeti Jezusa v besedi. V enem samem stavku pa povedo tudi vse o odnosu do Jezusa. Pravijo: Vemo, da si resnicoljuben in da res uči tako živeti, kot hoče Bog. Torej vedo, da je Jezus pravičen in dober. Govori in dela tako kot Bog pričakuje od vernika, zakaj ga je potrebno skušati? Odgovor je preprost in jasen, tudi njim samim. Na poti jim je in potrebno ga je odstraniti. Zaradi Jezusovega vpliva ljudstvo ni več tako slepo in pokorno in od kar Jezus nastopa nimajo toliko koristi, kot so jo imeli pred tem. Kje naj nastavijo past?

Preprosto! Nastavili jo bodo tam, kjer je najbolj gotovo, da se bo ujel. Cesar je sovražnik, a hkrati nujno zlo. Nihče ga ne mara, ne oni, ne ljudstvo. Vsi govorijo o krivici, da morajo plačevati davke, vendar javno si tega ne upajo govoriti. Jezus, ki je resnicoljuben, bo najbrž to povedal javno, zato pa ga lahko tožijo in obsodijo. Kakšna pokvarjenost! Tisto, kar vsi mislijo, kar vsi vedo, še več, tisto s čemer se tudi vsi strinjajo tj. da je plačevati davke tujcu krivica, to bodo uporabili proti poštenemu verniku! A Jezus je preveč pameten, da bi ga mogli ujeti v tako poceni zanko. Za past se bodo morali še potruditi, pokvarjenost pa ostaja.

Jezus se je tokrat izmaknil zanki. Ni se spopadel s takratno 'Cerkveno' oblastjo oz. oblastjo v shodnici, ampak je naprej zavzeto skrbel za dvanajstere, jih opogumljal in usposabljal za misijonsko delovanje. Vedel je, da sam ne bo zmagal proti hinavščini. Podobno so mnogi pogumni oznanjevalci ubirali različne poti do oznanila ter obšli nastavljene zanke. Papež Janez Pavel II. se je zavedal svoje nemoči v samem jedru vodstva Cerkve – v Rimski kuriji, ki bi jo moral temeljito reformirati – , zato je odšel med ljudi in uvedel misijonska potovanja. Tam je nagovarjal množice, med njimi budil ljubezen do Kristusove Cerkve, hkrati pa pripravljajl teren za potrebno reformo. Sedanji papež se je naslonil na ljudi. S svojimi vsakodnevnimi jutranjimi razmišljanji prek interneta napaja ves svet, množice nagovarja preprosto in s tem jemlje moč svojim hudim nasprotnikom v Rimski kuriji. S podporo ljudstva ima več moči, da spreminja tudi vodstvo.

Mi nismo ne Kristus, ne vplivni papeži. Smo le ubogi verniki. Danes je misijonska nedelja. Papež nas vabi, citiram:

Dragi bratje in sestre, na letošnji svetovni dan misijonov imam v mislih predvsem lokalne Cerkve. Ne pustimo, da nam ukradejo veselje do evangelizacije! Vabim vas, da se potopite v veselje evangelija in se napajate v ljubezni, ki bo sposobna razsvetliti vaš misijonski poklic. Spodbujam vas, da si priključete v spomin »prvo ljubezen«, s katero je Gospod Jezus Kristus ogrel srce

vsakega izmed vas, ne zaradi nostalgije, ampak da bi vztrajali v veselju. Gospodov učenec vztraja v veselju, ko je z Njim, ko izpolnjuje njegovo voljo, ko deli vero, upanje in evangeljsko ljubezen. <http://www.mirenski-grad.si/poslanica-za-88-svetovni-dan-misijonov>

Torej nas vabi k veselemu oznanjevanju v lokalni tj. krajevni oz. narodni Cerкви. Mislim, da so pasti v naši Cerкви danes prav takšne, kot so bile v Jezusovem času. Na nas je, da se povezujemo najprej s tistimi, ki ne iščejo, kako bi nas ujeli v besedi. Mislim, da večina vidi hude težave, v katerih se je znašla naša krajevna cerkev. A prav tako večina nima moči in poguma, da bi se oddaljila od množice, ki drvi v propad. Vsi bi radi imeli naklonjenost vodilnih ljudi ali množice, zato se v kritikah sedanjih razmer večina potuhne in kima močnejšemu.

V laži ni veselja, dragi bratje in sestre. Resnica pa je vedno križana. Ne imejmo pred seboj strahu, ampak veselje, ki ga daje mirna vest in navdušenje nad Kristusom. Naredimo tisto, kar nam vest naroča. Bodimo zvesti Bogu, čeprav ne moremo storiti veliko. Vsak droben korak šteje, naj bo le narejen vedno v pravi smeri. Naj zaključim s papeževim povabilom:
Ne pustimo, da nam ukradejo veselje do evangelizacije! ... Gospodov učenec vztraja v veselju, ko je z Njim, ko izpolnjuje njegovo voljo, ko deli vero, upanje in evangeljsko ljubezen.